

unge Mennesker til Udlandet — og det kunde maaske være vanskeligt for dem at komme ind der —, at understøtte de overflødige som arbejdsløse eller, for det tredje, at skaffe dem Arbejde ved Jorden, vor sunde, naturlige Erhvervskilde. Der er desuden den Mærkelighed herved, at jo flere der kommer til at arbejde ved Jorden, desto større bliver Produktionen.

Det er disse Bevæggrunde, der for mig er afgørende. Jeg tror, vi alle gjorde ret i nu at lade Betænelighederne fare og gaa et Skridt i Retning af at skaffe Adgang til Jord og Arbejde ude paa Landet, saaledes at de, som trænger, kunde se, at det nu er Alvor. Og selv om man under andre Forhold maaske ikke vilde være gaaet saa vidt, tror jeg, man maa sige, at Forholdene i Øjeblikket er saadanne, at det er paakrævet. Nu kan man ganske vist modsætte sig denne Bestemmelse om Ekspropriation af Jord i Øjeblikket, men jeg haaber dog, at den vil blive vedtaget, om ikke af denne Rigsdag, saa af en kommende. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Ændringsforslag og imod Mindretallets.

Brorsen: Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) udtalte, at jeg ved første Behandling af dette Lovforslag ogsaa havde slaaet til Lyd for en stærkere Centralisering af Jordlovene, end Tilfældet havde været fra Regeringens Side, idet vi nu har 4 Lovforslag til Behandling. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke glemt denne Udtalelse, jeg mener fremdeles, at i hvert Fald to af Lovforslagene skal slaas sammen til eet, nemlig det, vi behandler her i Øjeblikket om Erhvervelse af Jord, og det, der ligger i Landstinget, om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Og det kan antagelig ogsaa ske, naar nærværende Lovforslag vandrer til det andet høje Ting.

Det ærede Medlem beklagede sig over mange forskellige Ting og ogsaa over Venstre. Det kan det ærede Medlem fuldstændig spare sig. Den samme Beklagelse kom for Resten ogsaa frem fra Regeringspartiernes Side. Men vi har stillet vore Ændringsforslag, og vor Opræden er i det

hele taget med Hensyn til Jordlovsforslagene af en saadan Beskaffenhed, at det er min fulde og faste Overbevisning, at det til syvende og sidst bliver ad den Vej, som Venstre har anvist, at vi skal ud; thi vi gaar hverken for stærkt paa eller er for forsigtige med Hensyn til, hvad vi skal gøre for at skaffe Jord frem i de kommende Tider.

Det ærede Medlem beklagede, at der ikke var gjort noget for at hindre, at disse Brug kunde nedlægges, men deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Fejltagelsen hænger naturligvis sammen med, at det ærede Medlem har sammenarbejdet Lovforslaget om Erhvervelse af Jord og Lovforslaget om Præstegaardsjord, men saa ikke har taget Hensyn til § 10 i Lovforslaget om Præstegaardsjord, hvori der staar netop med Hensyn til det Punkt, det ærede Medlem her berører: „Den, der har erhvervet en Parcel paa de foran angivne Vilkaar, er forpligtet til selv at bebo og drive Ejendommen, over hvilken han udøver en Ejers fulde Raadighed med de Indskrænkninger, der følger af denne Lov samt Lov om Vilkaar for Salg af Jord i offentligt Eje, hvis Bestemmelser her skal finde tilsvarende Anvendelse“, og med Hensyn til det, der henvises til i Lovforslaget om Jord i offentligt Eje, staar der i § 11, at „Ejendommen maa ikke udstykkes, sammenlægges med anden Jord eller magelægges med anden Jord uden Landbrugsministerens særlige Samtykke“. Det ærede Medlem vil altsaa forstaa, at man absolut har gærderet sig imod, at disse Brug kan nedlægges.

Ogsaa med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelsen beklagede det ærede Medlem sig over Venstres Stilling, idet vi var gaaet med til en mere almindelig Regel om at ekspropriere Jord til Byggegrunde og Haver. Men her forekommer det mig netop, at Venstre har valgt den gode og gyldne Middelvej, her er vi netop gaaet saa vidt, som det er nødvendigt i Øjeblikket. Hvad der muligvis skal ske i Fremtiden med Hensyn til en mere almindelig Ekspropriation for overhovedet at faa Jord frem til Oprettelse af mindre, selvstændige Landbrug, det kan der tales om til den Tid; men efter vor Opfattelse er noget saadant ikke nødvendigt nu. Det konserva-